

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstår, at den radikale miljøpolitiske ordfører har travlt med at forklare nu, at sådan hænger det ikke sammen. Det kan jeg godt forstå. Man var jo med til det forlig om de grønne afgifter, men det er jo nu sådan, at hvis man vil gå ud og kigge på de mere miljøvenlige midler, som typisk er de nyere, så er de dyrere end de gamle. Det er jo et af de argumenter, der bliver brugt, at det kan være svært at bruge dem, fordi de er dyrere.

Og hvis nu procentregningen holder endnu, så er det jo sådan, at når man bruger den samme procent på en vare, der er meget dyrere, som på en, der er noget billigere, så vil afgiften alt andet lige blive højere på den vare, som har den højeste pris.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi skal videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu er det sådan, at vi ikke kan vide med sikkerhed, at de nye midler også er miljøvenlige, og desuden kunne jeg godt tænke mig bare at få nogle få eksempler på det, hr. Hans Christian Schmidt snakker om. Nævn mig nogle midler, hvor det rent faktisk er sådan, at vi kan sige, at her er afgiften for høj, bare nogle få eksempler.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Vi går videre nu. Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører nu. Det er dekretet for lidt siden. Sådan er det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Dette lovforslag om forbudsprocedurer over for bekæmpelsesmidler er en klar konsekvens af den vedholdende træghed, som den agrokemiske industri har udvist over for en nødvendig og hurtig indsats mod forurening af i særdeleshed grundvandet. Den træghed har haft katastrofale følger for kvaliteten af det danske grundvand. Vi har allerede set meget alvorlige tilfælde af ødelagt drikkevand, og af den natur- og miljøpolitiske redegørelse for 1995 fremgår det, at 15 pct. af råvandet er forurennet med pesticider.

Der er ikke noget, der tyder på, at dette tal vil falde, desværre. Alligevel kæmper den agrokemiske industri mod systemet, et system, der skal

sikre, at sundhedsfarlige stoffer ikke tillades i de bekæmpelsesmidler, landbruget skal benytte sig af. Industrien har kæmpet med næb og kløer og enorme mængder af kvælende papir, og det er derfor, vi endnu en gang må ændre på proceduren.

Vi er i Det Radikale Venstre overordentlig bekymret for de røde advarselslamper, der jo allerede er tændt omkring grundvandet, og det er derfor med glæde, at vi kan støtte det forslag til ændring af forbudsproceduren for bekæmpelsesmidler, som der her lagt frem. Vi har måttet indse, at den klagegang, der med loven i 1994 blev indført, ikke har fungeret. Muligheden for at stille spørgsmål til eksterne eksperter er totalt blevet undermineret af den kemiske industris ønske om at sabotere arbejdsgangen med dynger og atter dynger af omfangsrige spørgsmål.

Man har ikke vist sig voksen over for det ansvar, der lå i den procedure, voksen over for det miljømæssige ansvar, et erhverv ikke kan løbe fra. Det er nemlig ansvaret for, at vi alle kan være trygge, når vi åbner for vandhanen. Det er ansvaret for, at den danske landbrugsproduktion ikke kvæler sig selv og alle os andre i miljøskadelige stoffer, og endelig er det ansvaret for, at den senere tids fund af pesticider i grundvandet ikke er et blivende og voldsomt eskalerende fænomen i den danske vandforsyning.

Omkring retssikkerheden vil jeg gerne gøre opmærksom på, at retssikkerheden da ikke uden videre sættes over styr. Det er stadig væk sådan, at eksperter skal se, hvad firmaerne mener om sagen, og eksperterne skal også stadig væk kigge Miljøstyrelsen i kortene. Bekæmpelsesmiddelrådet skal stadig udtale sig i hver enkelt sag, og endelig skal vi jo selv, Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, orienteres om påtænkte forbud.

Men jeg synes, det er vigtigt her, at vi afvejer retssikkerheden over for borgernes og forbrugernes sikkerhed for at få rent vand. Vi skal fra radikal side udtrykke varm støtte til forslaget og håber, det kan hjælpe os frem til en fælles forståelse med industrien om, at dette område kræver samarbejde og ikke papirtungt modarbejde.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Der var en spændende diskussion før omkring spørgsmålet om at beskutte de mest miljøgiftige